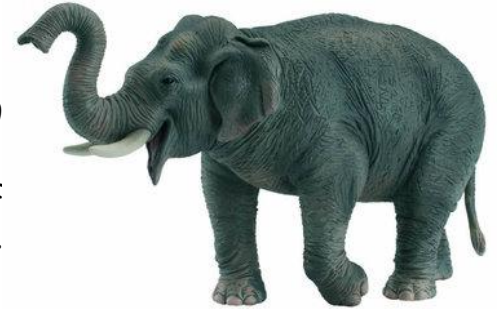

De Slak en de Olifant

Op een Mooie morgen in mei kwam de olifant de slak tegen,
die net bezig was uit haar huisje te kruip
"Goedemorgen slak," zei de olifant.
"wat ga je doen vandaag?"
"Ik ga verhuizen," antwoordde de slak
"en jij?"
Ik heb nog geen plannen," sprak de olif
"Als je soms wat hulp kunt gebruiken..
"Ach nee," antwoordde de slak.
"Ik red me wel,"
"Jammer," antwoordde de olifant,
"Ik heb nog nooit een slak geholpen met verhuizen."
en hij vervolgde al denkend zijn weg.

In de middag kwam hij de slak weer tegen, niet ver van de plaats
waar hij haar die morgen had ontmoet.
Ze droeg haar huisje op haar rug en zag er vermoeid uit.
"Dag slak," zei de olifant.
"Kun je echt geen hulp gebruiken?" vroeg de olifant belangstellend.
"Echt niet," hijgde de slak
en veegde een zweetdruppel van haar voorhoofd.
"Maar ik moet nu snel verder."
"Maar waar wil je dan heen vroeg de olifant.
"Aan de voet van de holle boom," antwoordde de slak
"Tot ziens olifant."
"Tot ziens slak."

De olifant besloot om naar de holle boom te gaan
en daar op de slak te wachten.

Het werd avond en een beetje donker.
De Olifant zat onder de holle boom.
De slak was er nog steeds niet.
"Waar blijft ze toch" dacht de olifant,
"ik ga toch nog maar een keertje kijken.

Misschien kan ik haar toch nog helpen." De olifant liep langzaam terug.
En wat zag hij daar, de slak lak stilletjes langs de kant van de weg

en haar huisje hing helemaal scheef.
"Slak!" riep de olifant. "Leef je nog?"
"Nog net," antwoordde de slak zwakjes.
"Wil je mij helpen, olifant?"

“Natuurlijk”, antwoorde de olifant blij.
Hij stak zijn slurf uit en droeg de slak met huisje en al
naar de voet van de holle boom.
Ze waren er binnen een paar minuten.
Voorzichtig zette de olifant de slak weer op de grond.
“Dankjewel olifant”, zei de slak, “Zonder jou was ik er niet gekomen.”
“Het was een kleine moeite slak,” antwoordde de olifant vriendelijk.

De slak begon langzaam in haar huisje te kruipen.
“Als mijn huisje niet zo klein was had ik je binnen gevraagd” zei de slak
“Voor een kopje thee”
“Hindert niet,” sprak de olifant. “ik heb geen dorst.
En als je weer eens gaat verhuizen dan roep je me maar.”

“Dat zal ik onthouden,” antwoorde de slak.
En toen.....viel ze uitgeput in slaap.

